

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2Co/287/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7114212259
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Slovinská
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7114212259.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Slovinskej a sudkýň JUDr. Zuzany Matyiovej a JUDr. Aleny Mikovej v spore žalobkyne B. Q., nar. XX.X.XXXX, trvale bývajúcej v Č. H., P. Č.. XX, XXX XX X. - F., zastúpenej JUDr. Jolanou Fuchsovou, advokátkou so sídlom v Košiciach, Štúrova 20, proti žalovaným: 1. G.. C. M., A.. X.X.XXXX, bývajúcemu v Č. H., F. - O., J. N.P. F. XX, zastúpenému JUDr. Tiborom Šafárikom, advokátom so sídlom v Košiciach, Štúrova 20 a 2. P. M., A.. X.X.XXXX, bývajúcemu v O., E. P. Č.. XXX/X, o určenie vecí patriacich do dedičstva, o odvolaní žalovaného v 1. rade proti rozsudku Okresného súdu Košice I č. k. 12C/157/2014-465 zo dňa 18.6.2019, takto

rozhodol:

P o t v r d u j e rozsudok okrem výroku, ktorým súd prvej inštancie nepriznal žalobkyni proti žalovanému v 2. rade náhradu trov konania.

P r i z n á v a žalobkyni proti žalovanému v 1. rade náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1.Okresný súd Košice I ako súd prvej inštancie rozsudkom č. k. 12C/157/2014-465 zo dňa 18.6.2019 určil, že nehnuteľnosti zapísané v katastri nehnuteľnosti na LV číslo XXXXX okres O. G., E. O. - X., katastrálne územie X. P., ako rodinný dom súpisné číslo 1207 postavený na parcele registra „C“ číslo 5649 v podiele 4/6-ín a nehnuteľnosti zapísané v katastri nehnuteľností na LV číslo XXX, okres O. G., E. O. - X., katastrálne územie X. P., ako parcela registra „C“ číslo 5648 - záhrady o výmere 881 m², parcela registra „C“ číslo 5649 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 72 m² a parcela registra „C“ číslo 5650 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 27 m² v podiele 1/2 patria do dedičstva po nebohej poručiťke P. M., A.. X.X.XXXX, zomrelej 29.12.2016. V poradí druhým výrokom priznal súd žalobkyni proti žalovanému v 1. rade nárok na náhradu trov konania vo výške 100 % s tým, že o výške náhrady trov súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku. Tretím výrokom nepriznal žalobkyni proti žalovanému v 2. rade nárok na náhradu trov konania a štvrtým výrokom priznal štátu proti žalovanému v 1. rade nárok na náhradu trov konania vo výške 100 % s tým, že o výške aj tejto náhrady trov rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

2.Súd prvej inštancie svoj rozsudok odôvodnil tým, že ešte pôvodná žalobkyňa P. M., ktorá bola zastúpená opatrovníčkou B. Q., sa žalobou zo dňa 19.5.2014 domáhala proti žalovanému v 1. rade určenia, že kúpna zmluva - „Smlouva o prodeji a koupi spoluvlastníckeho podílu na nemovitostech“ zo dňa 10.1.2012 a „Dodatek“ číslo 1 tejto zmluvy zo dňa 29.3.2012, ktorých vklad bol povolený Správou katastra nehnuteľností Košice dňa 24.5.2012 pod V 1169/12, sú neplatné. Na základe tejto zmluvy a jej dodatku previedla pôvodná žalobkyňa svoje spoluvlastnícke podiely k nehnuteľnostiam vyššie uvedeným na žalovaného v 1. rade. Keďže v priebehu sporu pôvodná žalobkyňa zomrela dňa 29.12.2016, dedičmi sa stali jej deti, a to žalobkyňa a žalovaní v 1. a 2. rade. Na návrh už tejto žalobkyne

Okresný súd Košice I uznesením zo dňa 10.8.2018 rozhodol, že ďalej v konaní bude pokračovať so žalobkyňou ako právnu nástupkyňou po zomrelej P. M., zároveň pripustil, aby do konania ako žalovaný v 2. rade vstúpil P. M. a tiež pripustil zmenu petitu tak, že predmetné nehnuteľnosti (v žalovaných podieloch) patria do dedičstva po nebohej poručiteľke P.H. M., A.. X.X.XXXX a zomrelej XX.XX.XXXX.

3. Žalobkyňa dôvodila, že pani P.Á. M. ako predávajúca v čase uzatvorenia kúpnej zmluvy so žalovaným v 1. rade trpela duševnou chorobou a nebola spôsobilá na právne úkony a z toho dôvodu sú tak kúpna zmluva ako aj jej dodatok neplatné.

4. Žalovaný v 1. rade žiadal žalobu zamietnuť s tým, že pani P. M. (jeho matka) podpisovala kúpnu zmluvu aj jej dodatok pri plnom vedomí a prevod spoluvlastníckych podielov k predmetným nehnuteľnostiam na neho bol dlhodobou a slobodnou vôľou jeho matky.

5. Žalovaný v 2. rade potvrdil (najprv v konaní ako svedok), že žalovaný v 1. rade matke pomáhal finančne aj materiálne ju zabezpečoval, dokonca zamestnával aj jeho, ale umožňoval mu, aby sa mohol starať aj o matku. Čo sa týka zdravotného stavu matky P. M. uviedol, že táto mala aj svetlé chvíľky, ale niekedy bola aj mimo reality, čo však pripisoval jej veku.

6. Súd prvej inštancie vo veci vykonal dokazovanie, vec právne posúdil podľa ustanovení § 38 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka a dospel k záveru, že žaloba žalobkyne je dôvodná. Vychádzal pritom z rozsiahleho dokazovania, okrem výpovedí sporových strán aj mnohých svedkov, vrátane ošetrovateľov lekárov, ale aj znaleckých posudkov. Vyhodnotil všetky vykonané dôkazy jednotlivo, aj v ich vzájomnej súvislosti. Vychádzal z toho, že P. M. dňoch uzavretia kúpnej zmluvy, t.j. 10.1.2012 a jej dodatku dňa 29.3.2012 trpela duševnou poruchou, a to demenciou. Z toho dôvodu nebola schopná vnímať a chápať obsah a význam takých právnych úkonov, akými sú nesporne uzavretie kúpnej zmluvy a dodatku k nej. Nebola schopná ani posúdiť následky týchto úkonov. Keďže P. M. podpísala tieto právne úkony ako osoba konajúca v duševnej poruche, ktorá ju robila na tieto právne úkony neschopnou, súd dospel k záveru, že tak kúpna zmluva, ako aj dodatok k nej sú absolútne neplatné. U P. M. bola diagnostikovaná demencia stredne ťažkého stupňa, bola potrebná celodenná starostlivosť o túto osobu, tak pani O.Í., pani X., ale aj žalovaným v 2. rade. Okrem toho jej boli medikované lieky, napr. Tiapridal, čo je sedatívne neuroleptikum, pretože trpela demenciou už od roku 2012. Následkom neprávneho úkonu je právna neúčinnosť takéhoto úkonu a vzhľadom k tomu nemohlo dôjsť k prevodu spoluvlastníckych podielov z P. M. na žalovaného v 1. rade a ostali v jej vlastníctve. S poukazom na § 460 Obč. zák. súd prvej inštancie uviedol, že žalované podiely u nehnuteľností teda patria smrťou P. M. do dedičstva po nej.

7. O trovách konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1, § 257, § 262 ods. 2 CSP. Konštatoval, že žalobkyňa bola úspešná v plnom rozsahu a žalovaní neboli v tomto spore úspešní. Pôvodne však bol žalovaným iba žalovaný v 1. rade a žalovaný v 2. rade sa dostal do konania z dôvodu, že je dedičom po P. M., ktorá zomrela po začatí sporu, tento žalovaný sa žiadnym spôsobom nepričinil o vznik sporu, nebol zaangażovaný ani do kúpnej zmluvy a jej dodatku, ktoré vyvolali samotný spor. Súd prvej inštancie mal teda za to, že u žalovaného v 2. rade existujú dôvody hodné osobitného zreteľa, aby ho súd neviazal na náhradu trov konania. Naproti tomuto žalovaný v 1. rade sa priamo pričínil o vznik sporu, keďže on bol účastníkom zmluvy, ktorej neplatnosť sa konštatovala, a preto súd priznal žalobkyňi proti nemu náhradu trov konania vo výške 100%. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

8. V zákonnej lehote podal proti rozsudku súdu prvej inštancie odvolanie žalovaný v 1. rade z dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. d/, f/ a h/ CSP. Konštatoval, že súd prvej inštancie nariadil v spore dokazovanie, okrem určenej znalkyne a jej posudku doložila protistrana do spisu súkromný znalecký posudok. Prvý posudok zdôvodňovala dlhoročná skúsená a akceptovaná znalkyňa P. I. - Š. O., druhý za znaleckú organizáciu LEGE ARTIS, s.r.o. vypracovali P. P. O. Y. P. F., pričom pred súdom zdôvodňovala posudok P. P. O.. Vo svojom závere boli stanoviská posudkov opačné a vyčítal súdu prvej inštancie, že sa priklonil k posudku P. P. a venoval veľkú pozornosť testom MMSE. Podľa hodnotenia odvolateľa posudok MUDr. I. je znalecký posudok a posudok P. P. je vo vysokých percentách len sumár lekárskeho správ. Vyčítal súdu prvej inštancie aj hodnotenie svedeckých výpovedí, pretože hodnotil ako nedôveryhodné tie, ktoré prospievajú žalovanému, kým na druhej strane stačí, že žalobkyňa rodinnú dohodu poprela a takéto hodnotenie vylučuje napr. aj Nález Ústavného súdu. Odvolával sa na pravidlo iura novit curia s tým, že podľa právnej praxe sú rozhodnutia najvyššieho súdu v materiálnom

ponímaní prameňom práva. Napriek zákonnej možnosti stanovenej v § 393 ods. 3 CSP rozhodnúť inak ako ustanovená judikatúra je v okolnostiach prípadu vhodné spravovať sa rozhodnutiami ako R 45/1984, 21 Cdo 4562/2010, 21 Cdo 4543/2014, 32 Cdo 3197/2016 NS ČR. Vzhľadom k tomuto navrhol, aby odvolací súd zmenil rozhodnutia po zopakovaní v potrebnom rozsahu dokazovania jeho doplnenie revíznym znaleckým posudkom, čo predstavuje podľa odvolateľa jeho odvolací návrh.

9.K odvolaniu sa vyjadrila žalobkyňa v tom zmysle, že považuje rozsudok súdu prvej inštancie za vecne správny a navrhla, aby ho odvolací súd v celom rozsahu potvrdil a zaviazal žalovaného v 1. rade na náhradu trov odvolacieho konania. Poukázala na to, že podstata odvolania žalovaného v 1. rade je založená na nesúhlase so závermi znaleckého posudku znaleckej organizácie LEGE ARTIS, s.r.o.. Prítom identický záver, ako je obsiahnutý v súkromnom znaleckom posudku tejto organizácie, je obsiahnutý aj v znaleckom posudku a jeho dodatku znalca P. U. W., ktorý bol súdu predložený spolu so žalobou. Znalecké skóre teda v prospech záveru o nespôsobilosti alebo nej poručiteľky na sporné právne úkony je teda v prospech žalobkyne. Pokiaľ odvolateľ namieta, že súd pre svoje rozhodnutie vzal ako kľúčové, že pripísal väčšiu váhu znalkyni P. P. O. na základe výsledku MMSE testu, tak poukázala na to, že znalecká organizácia LEGE ARTIS, s.r.o. mala na rozdiel od znalkyne P. I. - Š. k dispozícii kompletnú zdravotnú dokumentáciu, ktorú sa dlhoročná znalkyňa P. I. - Š. neunúvala vyžiadať od všeobecného lekára P. W., ani od iného subjektu, čo je neobvyklý postup, ba až raritný. Znalci organizácie LEGE ARTIS, s.r.o. teda mali k dispozícii kompletnú správu nielen o vývoji kardiologickovaskulárnych ochorení alebo nej P. M.Í., ale aj o rozvoji a vývine jej demencie. Znalkyňa P. P. O. doslova vysvetlila celý postup, ako aj všetky zistenia, na základe ktorých znalecká organizácia urobila záver o zdravotnom stave a o nespôsobilosti alebo nej P. M. na právny úkon predaja spoluvlastníckych podielov, avšak znalkyňa P. I. Š. sa všetkými okolnosťami nezaoberala a nedisponovala potrebnými informáciami. Opätovne prezentovala názor, že kúpna zmluva je nakoľko komplikovane až nezrozumiteľne formulovaná, na čo poukazovala aj v priebehu sporu, hlavne pokiaľ ide o spôsob úhrady kúpnej ceny, že reálne porozumieť jej nemá šancu ani mladý a zdravý človek, nieto ešte osoba trpiaca demenciou. Pokiaľ ide o dôkazný návrh žalovaného spočívajúci v nariadení kontrolného znaleckého dokazovania, ako aj v predložení listinných dôkazov z bytového družstva v odvolacom konaní poukázala na to, že tieto návrhy neboli učené do vyhlásenia uznesenia súdu prvej inštancie o skončení dokazovania a v odvolacom konaní na ne nie je možné prihliadať. Osobitný dôvod pre predloženie novôt v odvolacom konaní nie je ani len v odvolaní tvrdený, a to o to menej preukazovaný a preukázaný. Trvala na tom, že žalovaný v 1. rade jej nikdy nič nedaroval a za všetky jej byty riadne zaplatila.

10.Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalovaného v I. rade bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario, v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379, § 380 ods. 1, 2 CSP a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné, uplatnené odvolacie dôvody v prejednávanej veci nie sú preukázané, rozsudok v napadnutých výrokoch je vecne správny, preto odvolací súd napadnutý rozsudok podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 18.6.2020 po predchádzajúcom zverejnení miesta a času verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli a webovej stránke súdu v súlade s ust. § 219 ods. 1, 3 a § 378 ods. 1 CSP. Výrok rozsudku o trovách konania medzi žalobkyňou a žalovaným v 2. rade nebol napadnutý odvolaním a preto ani nebol predmetom prieskumu odvolacím súdom.

11.Žalovaný v 1. rade v odvolaní uplatnil odvolacie dôvody podľa ust. § 365 ods. 1 písm. d/, f/ a h/ CSP. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. d/ CSP dopadá na akékoľvek pochybenia v procesnom postupe súdu, ktoré nie sú subsumovateľné pod ostatné odvolacie dôvody, avšak len za predpokladu, že mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (napr. nesprávne realizovaná manudukčná povinnosť súdu a pod.). Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f/ CSP je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke a ktoré nemajú v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s ust. § 191 CSP a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy len skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov strán nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré súd prvej inštancie založil na chybnom hodnotení dôkazov. Typovo ide o situáciu, kde je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplývali z prednesov strán alebo ktoré vyšli najavo inak z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim

z ust. § 192, § 193 a § 205 CSP. K odvolaciemu dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia aké práva a povinnosti majú strany sporu podľa príslušného právneho predpisu. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil.

12. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku a predchádzajúceho procesného postupu súdu v konaní z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov a v rozsahu námietok žalobcu vymedzených v podanom odvolaní dospel k záveru, že odvolanie nie je opodstatnené a uplatnené odvolacie dôvody nie sú preukázané. Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v rozsahu dostatočnom pre úplné zistenie skutkového stavu, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa zásad vyplývajúcich z ust. § 191 a nasl. CSP, z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správne závery o právach a povinnostiach sporových strán. Uplatnený nárok správne právne posúdil a dospel k správne záveru, pričom rozsudok aj náležite odôvodnil a odvolací súd nezistil ani pochybenia v procesnom postupe súdu prvej inštancie porušujúce procesné práva strán alebo právo na spravodlivý proces, ani žiadnu z procesných väd konania, ktoré by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

13. Presvedčivé a zákonu zodpovedajúce sú aj dôvody rozsudku, s ktorými sa odvolací súd stotožňuje a na tieto odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP). Ani počas odvolacieho konania nevyšli najavo také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali iné rozhodnutie vo veci. Odvolacie námietky žalovaného nemali vplyv na vecnú správnosť rozsudku a nie sú spôsobilé prívodiť zmenu napadnutého rozsudku. Na zvýraznenie správnosti rozhodnutia dodáva:

14. Riešenie otázky, či osoba v čase, keď robila právny úkon, ktorého platnosť sa na základe žaloby posudzuje, konala v duševnej poruche, závisí od posúdenia skutočností, ku ktorým sú potrebné odborné znalosti. Súd prvej inštancie urobil zadosť povinnosti umožniť znalcom, aby konfrontovali výsledky svojho odborného vyšetrenia s ostatnými výsledkami dokazovania a aby bolo možné bezpečne usúdiť, či dotyčná osoba bola spôsobilá a takýto právny úkon. Aj odvolací súd je toho názoru, že znalecký posudok P. P. O. bol podaný a jeho záver bol urobený po zabezpečení všetkých relevantných informácií, ktoré MUDr. I. - Š. zrejme nedisponovala (v posudku sa nimi nezaoberala). Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie za účelom zistenia všetkých pomerov alebo P.H. M., zisťoval, ako sa chovala v každodennom živote a tieto skutkové okolnosti nemožno nahradiť žiadnym znaleckým posudkom. Výsledky dokazovania jednoznačne poukázali na správny záver súdu prvej inštancie o tom, že vzhľadom na svoj zdravotný stav, užívané lieky v čase vykonania predmetného právneho úkonu P. M. konala v duševnej poruche, ktorá ju robila na tento právny úkon neschopnou, lebo nebola schopná chápať význam svojho konania, ovládať svoje konanie a posúdiť jeho následky. Na tomto závere nič nemení ani tvrdenie žalovaného v I. rade (ak by aj bol pravdivé), že bolo dlhodobou vôľou jeho matky previesť na neho svoje spoluvlastnícke podiely v predmetných nehnuteľnostiach. Odvolací súd upriamuje pozornosť sporových strán na zápisnicu o pojednávaní zo dňa 18.6.2019, kde žalovaný v I. rade prostredníctvom svojho právneho zástupcu prezentoval, že nemá návrhy na doplnenie dokazovania. Ďalšie dokazovanie preto v odvolacom konaní neprichádza do úvahy, keďže nejde o prípad, ktorý má na mysli ustanovenie § 366 CSP.

15. Keďže žalovaný v I. rade uplatnené odvolacie dôvody v prejednávanej veci neboli preukázané, odvolanie nemožno považovať za opodstatnené, a preto odvolací súd rozsudok aj v súvisiacom výroku o trovách konania ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1,2 CSP potvrdil.

16. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 1 v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP. Žalobkyňa bola úspešná v odvolacom konaní, preto má proti neúspešnému žalovanému v I. rade, ktorý podal odvolanie, nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, o ktorých výške rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

17. Rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).